

дашитѣ войници, той искаше да се намира посрѣдъ тѣхъ, като „милосерденъ братъ“.

На 3 юлий Царьтъ и слѣдващата го императорска квартира се настани отвѣдъ Дунава въ село Царевичъ, отстояще на 5 километра отъ Свищовъ. Разхвърленитѣ между сѣлскитѣ къщици овошни дървета и кустарници даваха сѣнка, хладнина и градински изгледъ на селото. До оградената падина на равнинката на тази кутловина бѣше изтегната императорската Ставка, състояща се отъ два остроконачни, съединени единъ съ другъ, шатри. Владѣтельтъ на безбройни дворци, сраснали съ най-разкошнитѣ въ свѣта палати, сега въ прѣклонни години и съ свойственитѣ на възрастѣта недъзи — се обричаше на постоянно жителство за дълго врѣме подъ единъ платненъ покривъ, подъ който горещината, студътъ, вѣгърътъ и дъждътъ прѣобръщатъ живота въ мъчение.*

Прѣзъ нощъта на 3 срѣщу 4 юлий, въ царския лагеръ произведе тревога получената отъ Свищовъ телеграма: „Турцитѣ сж подъ Свищовъ, общъ хаосъ, нѣма никакви дѣйствия. Тоя часъ ще дигна станцията. Подпоручикъ Труверъ“.

Извѣстието бѣше отъ най-тревожнитѣ. Царьтъ незабавно заповѣда да разбудятъ свитата му и на чело на нея потеглилъ по посока къмъ село Павелъ, къдѣто е била разположена щабъ-квартирата на прѣстолонаслѣдника. За щастие извѣстието се оказа лъжливо. Царьтъ бѣ посрѣщнатъ отъ мъжествения си прѣдставителенъ генералъ прѣстолонаслѣдникъ. Слѣдъ пристигането си въ с. Павелъ, Царьтъ получи отъ командира на 9-й корпусъ — генералъ

* Дневника на Царя, графъ Сологубъ, стр. 37.